

Càritas de Sant Feliu atenen situacions de precarietat cada vegada més cròniques

Dij, 20/06/2019 per Catalunya Religió

(Càritas Sant Feliu de Llobregat) Dimecres de Corpus, Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat fa pública la seva memòria social, que recull l'acció de les diferents Càritas integrades sota el mateix NIF de la Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat (Alt Penedès, Baix Llobregat, Garraf i part de l'Anoia).

Gràcies a la tasca de les 911 persones voluntàries de les diferents Càritas parroquials i interparroquials, donants, socis i col·laboradors, Càritas continua ajudant a les persones en situació de pobresa i lluitant per la seva dignitat i els seus drets. El balanç d'aquest 2018, confirma el que havien anat observant des de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, que malgrat haver superat aquest període de crisi que va començar al 2007 i ha durat fins al 2017, encara hi ha ferides obertes que no acaben de cicatritzar.

La precarietat laboral, en forma de contractes temporals o a temps parcial i de sous insuficients units a l'elevat preu de l'habitatge o els subministraments, són els principals esculls que es troben les famílies i que les aboquen a una situació d'exclusió. Aquesta realitat encara s'agreuja en el cas de les persones en situació administrativa irregular, que veuen vulnerats drets tant bàsics, com la sanitat, el treball o la participació i sovint són víctimes de pràctiques abusives o d'explotació laboral.

Es troben en un escenari post crisi, que ha deixat moltes ferides obertes en les llars més desafavorides que no acaben de cicatritzar i ho han constatat aquests darrers anys, on malgrat s'han anat reduint el nombre de llars o persones ateses, no ha passat el mateix amb el nombre d'atencions i la despesa en acció social, que s'ha mantingut o ha augmentat lleugerament. Les persones que estaven en una situació de precarietat més severa durant la crisi, no tant sols no han aconseguit millorar, si no que han quedat en una situació més fràgil encara i per tant han

requerit una intervenció més intensa i durant més temps per part de Càritas. Ho aprecien també en el fet que prop del 70% de les persones que han atès, se'ls ha hagut de donar suport en la cobertura de les necessitats més bàsiques.

Fa uns dies en la presentació del VIII Informe FOESSA sobre exclusió i desenvolupament social a Espanya, Càritas ja advertia d'aquest augment d'aproximadament 1,2 milions de persones en situació d'exclusió, respecte el 2007 (abans de la crisi). Assenyalen que ens trobem una societat polaritzada on cada cop és més gran la bretxa entre les classes més benestants i aquelles en situació de major precarietat.

L'accés a l'habitatge esdevé un dret pràcticament inaccessible per a una gran part de la població, a causa dels elevats preus dels lloguers, que els impossibilita poder mantenir les seves llars i els deixa en una situació d'incertesa i d'inestabilitat. També la precarietat laboral, s'està convertint en una forma de vida; la temporalitat o la parcialitat dels contractes i els sous baixos, impossibiliten poder establir la situació d'una part important de les llars, que alternen períodes d'ocupació amb períodes d'atur. Aquestes condicions de precarietat laboral encara són més greus en el cas de les dones.

Una de cada dos llars on ha intervingut Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, està formada per famílies amb fills i una de cada cinc, està formada per mares soles amb fills. Constaten per tant, que les llars on hi ha infants a càrrec viuen una situació de major vulnerabilitat i també una risc més gran de que aquesta situació de pobresa es pugui transmetre de manera intergeneracional.

Consideren que com a societat, tenim al repte de revertir aquesta situació de polarització, perquè ens cal abordar-la com a comunitat per trencar també aquest realitat d'individualitat. Per una part des de Càritas veuen que cal garantir a les persones l'accés a un habitatge digne per poder cobrir aquesta necessitat i dret bàsic, així com garantir també uns ingressos mínims per a totes aquelles persones en situació d'exclusió severa. Demanen unes polítiques que protegeixin i garanteixin els drets i la dignitat de les persones en totes les seves dimensions.

Creuen que la ferida més greu de la nostra societat és la desigualtat i cal començar a cicatritzar-la. Per això demanen el treball conjunt entre les administracions públiques, les entitats del tercer sector, les empreses socialment responsables i les iniciatives ciutadanes, posant a la persona en el centre i buscant nous camins que ens portin cap a una societat més justa, sostenible i respectuosa amb el medi ambient.